

Δημόσια διαβούλευση για το σύνολο της υφιστάμενης αγορανομικής νομοθεσίας

Στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης για το σύνολο της υφιστάμενης αγορανομικής νομοθεσίας, η Διοίκηση του Συνδέσμου, κατέθεσε στον Αναπληρωτή Υπουργό Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Σ. Ξυνίδα, την Τρίτη 27 Σεπτεμβρίου 2011, τις παρακάτω παρατηρήσεις – προτάσεις.

Γενικές παρατηρήσεις:

- A. Η επιλογή της κωδικοποίησης της υφιστάμενης νομοθεσίας με στόχο τη βελτίωσή της, με βάση τις απόψεις της Πολιτείας, όπως εκφράζονται με τις επιλογές της παρούσας κυβέρνησης και τις προτάσεις των διοικουμένων, ακολουθεί μια «πεπατημένη» πρακτική. Πρότασή μας του Συνδέσμου είναι η επιλογή μιας πιο σύγχρονης διαδικασίας, που θα λάβει υπόψη την ισχύουσα στη χώρα μας κοινοτική νομοθεσία και τη διεθνή εμπειρία (Αγορανομικοί Κώδικες Γερμανίας, Γαλλίας, Ιταλίας κ.α.) και, ακολούθως, θα συντάξει ένα κείμενο, περιορισμένης έκτασης, με τις όμως απαραίτητες διατάξεις. Βεβαίως, μια τέτοια διαδικασία είναι πιο χρονοβόρα, αλλά κρίνουμε ότι επιλύει το θέμα ουσιαστικά και οριστικά και δεν θα το βρούμε και πάλι μπροστά μας.
- B. Περαιτέρω, οι σύγχρονες τάσεις στο δίκαιο επιβάλλουν την αποποινικοποίηση των διοικητικών παραβάσεων. Με βάση αυτή την αρχή θα πρέπει να περιοριστεί δραστικά η παραπομπή σε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και η απειλή ποινών, που προβλέπονται σε αυτόν (φυλάκιση ή/και χρηματική ποινή). Στις περισσότερες από τις διατάξεις θα πρέπει να προβλέπονται διοικητικές ποινές και η διαδικασία προσφυγής κατά αυτών θα πρέπει να περιοριστεί στο πλαίσιο της διοίκησης και όχι στο πλαίσιο της διοικητικής δικαιοσύνης, ώστε να μη μετατεθεί το βάρος των εκκρεμών υποθέσεων από την ποινική στη διοικητική δικαιοσύνη.
- Γ. Ο ΣΒΒΕ εκφράζει την απογοήτευση του για τη μη λήψη οποιουδήποτε μέτρου σχετικά με το χρόνο των εμπορικών πιστώσεων, χρόνος, που, συνεχώς, αυξάνεται σε βάρος της βιομηχανίας και υπέρ του λιανεμπορίου.

Σε μια εποχή περιορισμένης ρευστότητας των επιχειρήσεων της μεταποίησης και με αλληπάλληλα κρούσματα επισφαλειών, η βιομηχανία για μια ακόμη φορά νιώθει ότι «στραγγαλίζεται» και ότι το μέλλον της υποθηκεύεται. Προτείνεται το θέμα αυτό να αντιμετωπιστεί σύμφωνα με τα συμπεράσματα της σύσκεψης (7.6.2010) εκπροσώπων του ΣΒΒΕ με στελέχη των Γενικών Γραμματειών Εμπορίου και Καταναλωτή, σύμφωνα με σχέδιο που προτάθηκε / συμφωνήθηκε ως εξής: άμεση εφαρμογή ότι ο χρόνος πίστωσης/πληρωμής δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 6 μήνες από την έκδοση τιμολογίου είτε με ανοικτό υπόλοιπο, είτε με μεταχρονολογημένη επιταγή και σταδιακή μείωση του χρόνου πίστωσης ώστε στις 01/03/2013 να περιοριστεί σε 30 ημέρες για φρέσκα τρόφιμα, 45 ημέρες για λοιπά τρόφιμα, και, 60 ημέρες για λοιπά προϊόντα ή υπηρεσίες.

Ειδικότερες κατ' άρθρο παρατηρήσεις:

1. Η υποχρέωση υποβολής στοιχείων τιμοκαταλόγου (άρθρο 9) είναι κατάλοιπο παλαιότερης εποχής, κατά την οποία μεγάλος αριθμός προϊόντων είχε τεθεί σε αγορανομική διατίμηση. Ο κόσμος του επιχειρείν και ειδικότερα οι μεταπρατικές επιχειρήσεις με κανέναν τρόπο δεν υιοθετούν την ασυδοσία στις οικονομικές συναλλαγές, ούτε αποβλέπουν σε υπερβολικά κέρδη σε βάρος του καταναλωτή. Όμως, εκτιμούν ότι οι προτεινόμενες διαδικασίες του άρθρου 9 (α. 1 ΑΔ 2/2011) εκφράζουν αναχρονιστικό γραφειοκρατικό μοντέλο και προτείνουν την κατάργησή του.

2. Το προτεινόμενο άρθρο 11 έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη συνεχώς επαναλαμβανόμενη, ορθή και δίκαιη, θέση του Συνδέσμου, οι τιμές πώλησης των προϊόντων της βιομηχανίας προς τις αλυσίδες λιανικού εμπορίου να είναι καθαρές (net prices), όπως ακριβώς συμβαίνει στις περιπτώσεις πώλησης προϊόντων ιδιωτικής ετικέτας. Η ενιαία, ετήσια, καθαρή τιμή επιτρέπει στις επιχειρήσεις, βιομηχανικές ή εμπορικές, να τεκμηριώσουν τους συντελεστές κόστους και τα περιθώρια κέρδους τους, ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα αισχροκέρδειας. Μια τέτοια ρύθμιση θα είναι ιδιαίτερα ευεργετική για τον καταναλωτή, γιατί θα επιφέρει την κατακόρυφη πτώση των τιμών. Δεν έχουν, επίσης, ληφθεί υπόψη ρυθμίσεις, όπως η εξάλειψη κάθε μορφής έκπτωσης επί του κύκλου εργασιών, αλλά και ο περιορισμός των παροχών, που αφορούν, κατά κύριο λόγο, σε προβολές, προωθήσεις, παρεχόμενες υπηρεσίες, στοχοθέτηση κλπ.
3. Σχετικά με την υποχρέωση αναγραφής χώρας κατασκευής / παραγωγής στην ελληνική γλώσσα επί της συσκευασίας προϊόντος (άρθρο 39):
 - Διατυπώνεται η άποψη ότι η διάταξη αυτή, που εισάγει την υποχρέωση αναγραφής των ενδείξεων αυτών στην ελληνική γλώσσα δυσχεραίνει τις εξαγωγές και θέτει τις ελληνικές επιχειρήσεις σε δυσμενέστερη θέση από τις ξένες.
 - Στην ίδια προοπτική, η επιλεκτική αναγραφή των στοιχείων αυτών επί των τιμολογίων, δημιουργεί σημαντικά διαχειριστικά προβλήματα,
 - Ενόψει αυτών, προτείνεται η διαγραφή της υποχρέωσης αναγραφής της χώρας προέλευσης στην ελληνική γλώσσα και η υποχρέωση αυτή να περιοριστεί στην αναγραφή, επί της συσκευασίας μόνο και όχι επί του τιμολογίου, της χώρας προέλευσης στην αγγλική γλώσσα.
4. Τέλος κατατέθηκαν ειδικότερες παρατηρήσεις για τα άλευρα, αλευρόμυλοι (άρθρα 84 - 89).